

מ"ת 21003/06/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלמעט הזייל (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

01 ספטמבר 2015

מ"ת 21003-06-15 מדינת ישראל נ' הזייל(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

המשיב

עבד אלמעט הזייל (עציר)- בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח והפרעה לשוטרי.

בהחלטה מיום 13.7.15 הורה בית המשפט (כב' השופט י' עטר) על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים נגדו, זאת לאחר שנקבע על-ידו קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וכן לאחר שתסקיר שהוגש בעניינו לא בא בהמלצה לשחרורו. בא-כוח המשיב הסכים כאמור למעצרו עד תום ההליכים תוך שמירה על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר ללא נסיבות.

ביום 11.8.15 הגיש בא-כוח המשיב בקשה לעיון חוזר, וזאת בשים לב לכך שביכולתו של המשיב להציג חלופה חדשה אשר כוללת רכיב של פיקוח לצד אפשרות התקנתו של איזוק אלקטרוני. בסוף הדיון שהתקיים בבקשה ביום 26.8.15 נבחנה חלופה על-ידי כב' השופט א' דורון, אשר בסופם של דברים המליץ לסניגור להציג חלופה אחרת מזו שנבחנה על-ידו.

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 30.8.15, הציג בא-כוח המשיב חלופה חדשה, המבוססת על הימצאותו של המשיב בדירה שהושכרה אך לשם כך בעיר רהט, וכן הותקן בה קו "בזק". כמו כן הוצגו שני מפקחים אשר נחקרו על-ידי הצדדים. בא-כוח המשיב סבור כי מדובר בחלופה ראויה, בפרט כאשר עסקין במשיב צעיר יחסית, המצוי במעצר מזה כשלושה חודשים. לדבריו, גם שירות המבחן לא פסל אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה. בא-כוח המבקשת מתנגד לשחרורו, וזאת בשל טעמים הנעוצים בעיקרם במאפייניו של המשיב אשר לדבריו מלמדים כי זה אינו ראוי לאמונו של בית המשפט, ומשכך אין מקום כלל לבחון בעניינו חלופת מעצר.

עמוד 1

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עברתי על ההחלטות הקודמות בעניינו של המשיב, לרבות החלטותיו של כב' השופט עטר בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, לאחר ששמעתי המפקחים וקראתי התסקיר, מצאתי לדחות את הבקשה לעיון החוזר.

הותרו של המשיב במעצר עד תום ההליכים נעוצה בראש ובראשונה במסוכנות הגבוהה הנלמדת ממעשיו הלכאוריים. המדובר במי שכאמור נוהג כשהוא פסול מנהיגה, וזאת כאשר מעולם לא הוכשר והוציא רשיון נהיגה כדין. המדובר במי שמתעלם לחלוטין מהוראות החוק, וכן מהוראות השוטרים אשר כרזו לו ואף חסמו את נתיב נסיעתו. המשיב נהג לכאורה בכיוון נגדי לכיוון התנועה, סיכן את העוברים ושבים אשר החלו לרדת לשולי הכביש על מנת למנוע התנגשות ברכבו של המשיב, ואף גרם להם לבלום במפתיע.

חוסר מורא זה והחשש להימלטות מן הדין מוצא ביטוי גם בכך שהמשיב ניסה להימלט מחלון חדרו בה בעת שבני משפחתו מנסים לעכב את השוטרים עת נטען שאין מפתח לחדר בו זה היה מצוי, והמשכם של דברים בהתנהגות פרועה והפרעה לשוטר, כאשר בתחנת המשטרה החל לצעוק לעבר השוטר שיוריד את הכובע **"ואז נראה מי אתה"**, לרבות אמירות כגון: **"אתה ילד כאפות אתם רוצחים"**.

מי אשר מתנהל כך אל מול שוטרים, ספק עד כמה יירתע מנוכחות של בן משפחה כזה או אחר אשר אמור לשמש עבורו גורם חיצוני מציב גבולות.

ביחס למסוכנות הנשקפת ממי שנוהגים בדרך זו ראה בש"פ 971/06, בש"פ 7701/2010, בה בית משפט העליון ציין כי: **"המדיניות השיפוטית שהתגבשה בפסיקה היא שכלל כאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים"**. כך גם ראה דברי בית משפט בבש"פ 2613/06 בה ציין בית המשפט כי **"התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי חוק תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך אף שנהיר להם כי מעשיהם יכולים להסתיים בקיפוח חיי אדם או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים לרוע מזלם בכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה"**.

הגם שאמירות אלו יוחסו לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עניינית יפים הם גם בתיק שלפני, יוער שעצם סיווג העבירה של נהיגה בפזיזות אינה מונעת מעצר, כך ראה בין היתר עמ"ת 5109-06-13 בה אישרר בית המשפט המחוזי במסגרת מעצרו של חשוד נטול עבר פלילי.

האמור לעיל עומד בצד ההתרשמות המובהקת כי מדובר בעבריין רציוניסטי אשר שב וחוטא בעבירות של נהיגה בזמן פסילה אך לא רק, וכי רצף הליכים פליליים שננקטו נגדו, לרבות תיקים אשר תלויים ועומדים נגדו, לא היה בהם כדי למנוע ממנו להסתבך לכאורה פעם נוספת בעבירות קשות של נהיגה בזמן פסילה. ובמה דברים אמורים:

במסגרת פ"ל 4228-07-14 נגזרו על המשיב ביום 4.9.14 שישה וחצי חודשים מאסר בפועל לצד פסילה ומאסר מותנה. עיון בגזר-הדין מלמד כי בתיק זה מדובר על כך שהמשיב נהג ללא רשיון נהיגה, ונמלט מן השוטרים שחסמו את נתיב נסיעתו על-ידי סטייה לנתיב נסיעה אחר, כאשר לאחר שנעצר עם רכבו פתח את הדלת וניסה להימלט.

יתירה מכך, המשיב מבצע את המיוחס לו בעוד מתנהלים נגדו מספר הליכים פליליים אשר בשניים מהם המשיב כבר הורשע וממתין לגזירת עונשו. במסגרת ת"פ 47586-12-13 הורשע המשיב בעבירות של גניבת רכב בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע, נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, כאמור בכתב האישום המתוקן, המשיב, בעודו נעדר רשיון נהיגה, נטל חלק בגניבה מתוחכמת של רכב מסוג "טויוטה", כאשר זה נוהג ברכב וכאשר שני שותפיו נמצאים ברכב מוביל. תיק זה קבוע לטיעונים לעונש ליום 26.10.15.

זאת ועוד, מחומר הראיות עולה שהמשיב מבצע את המיוחס לו בעוד הלה ממתין לניהול הוכחות במסגרת פ"ל 5530-12-14 בו מיוחס לו כי ביום 14.12.14 נהג ברכב "טויוטה" גם כן בהיותו פסול מנהיגה. תיק זה קבוע להוכחות בפני כב' סגן הנשיא, השופט לנדסמן, גם כן לחודש אוקטובר 2015.

בכך לא מסתיימות הסתבכויותיו הקודמות של המשיב, שכן זה הורשע במסגרת ת"פ 59158-11-10 בעבירות של הסעה שלא כדין, ועניינו קבוע לטיעונים לעונש ליום 16.9.15 בפני כב' השופטת חביב. לכל אלה יש להוסיף את ת"פ 47530-07-13 שעניינו הסעת תושב זר והעסקת תושב זר, שמתנהל בפני כב' השופט ליבדרו.

אלה כאלה מלמדים שלא זו בלבד שהמשיב שב וחוטא בעבירות של נהיגה בזמן פסילה תוך התעלמות מהחלטות שיפוטיות בעניינו, אלא מעשים אלו מבוצעים אגב ביצוען של עבירות פליליות נוספות.

יצוין כי בתיקים המתנהלים בעניינו של המשיב הוצאו פעם אחר פעם צווי הבאה, נוכח כך שהמשיב לא התייצב לדיונים בעניינו, דבר המחזק אף הוא את הרושם שהמשיב אינו מורתע מההליכים הפליליים.

כידוע, בחינתה של חלופה הינה דו-שלבית, כאשר בשלב הראשון על בית המשפט לבחון האם מלכתחילה הנאשם הקונקרטי ראוי למתן אמון מבית המשפט. בעניינו, סבורני כי המשיב מוכיח בהתנהגותו שזה אינו ראוי לאמונו של בית המשפט, וכי נשקפת ממנו סכנה גבוהה לבטחון הציבור ולמשתמשים בכביש.

מסקנה זו עולה בקנה אחד עם האמור בתסקיר בו שירות המבחן מציין כי המשיב בעל מאפייני אישיות ילדותיים, פועל באופן אימפולסיבי מבלי לשקול את ההשלכות של התנהלותו, זה מתקשה לבחון את חלקי אישיותו המכשילים, ומשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. למשיב קשיים להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים, דבר אשר מביא לקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. כי גם אם המפקחים ידעו לציין באופן כללי את חובתם כמפקחים, וגם אם ידעו לספר פרטים אודות המשיב, הרי שהקושי כאמור אינו נובע ממהות המפקחים אלא ממאפייניו של המשיב.

למעלה מן הצורך הרי שהחלופה המוצעת מחזירה את המשיב להתגורר בסביבתו הטבעית בעיר רהט, ממנה פעל והיה מעורב בעשייה הפלילית. החזרתו של המשיב לסביבה זו אין לקבל, נוכח ריבוי הסתבכויותיו והתדרדרותו בשנה האחרונה. עוד ביחס לחלופה זו, יש לציין את החולשה המובנית כאשר זו מורכבת מדירה המושכרת אך לשם כך כאשר אף לא אחד מהמפקחים מתגורר בה ואלו מגיעים אליה אד הוק לצורך משימת הפיקוח, דבר זה יש בו להקשות על היתכנותה לאורך זמן.

לפיכך ומכל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ה, 01/09/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב"כ המשיב יגיש בקשה מסודרת אשר תידון ע"י כב' השופטת שטרית אשר החל מיום 6.9.2015 תקבע אותה עפ"י יומנה.

**ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ה,
01/09/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**